

De Drietand

Hey, beste Neptuners! Eerst en vooral, vanwege het voltallige bestuur, brengen we jullie langs deze weg de allerbeste wensen over voor een spetterend vreugdevol en gezond 2016. Mogen al jullie duik- en andere wensen uitkomen!! Hopelijk zijn jullie ondertussen al een beetje bekomen van het feestgedruis, de eindejaarsmenu's en de daarbij horende drank- en eindejaarskaters...

Een nieuw jaar kondigt traditiegetrouw ook een nieuw duikseizoen aan en, je voelt me al komen, ook een oproep om tijdig je dokterskeuring te laten uitvoeren!

Het is voor het bestuur en meer bepaald voor onze secretaris telkens weer een ware martelgang om iedereen tijdig het medische strookje te laten binnenbrengen.

Je bent niet alleen medisch en administratief niet in orde en dus ook niet verzekerd, maar voor onze secretaris brengt dit telkens heel wat extra werk mee om voor de laatkomers alles te regelen. Voor hen die nog niet in regel zijn, maak hier a.u.b. snel werk van!!

Uiteraard vind je in dat blad ook de gebruikelijke aankondigingen, met onder meer een herinnering voor de betaling van het lidgeld voor 2015. Alvast kan ik meedelen dat, ondanks de wereldwijde crisis, wij het lidgeld ongewijzigd houden!

Naar goede gewoonte, mag ook het stukje mariene biologie niet ontbreken, deze keer behandelen we een grondel, *Gobius strigatus*, een prachtig dier met wel heel speciale gewoonten! zoals jullie allicht weten organiseerde onze voorzitter een duikreis naar de Filippijnen, en het moet gezegd, dat was dik in orde! In zoverre zelfs dat Jef Van Royen danig enthousiast was en er "stande pede" een reisverslag wilde over schrijven...of was het toch eerder onder lichte dwang...? Hoe dan ook dit verslag kan je in dit blad lezen.

En ik had in deze uitgave echt wel een luxe probleem...ik moest passen en meten om al de ingestuurde artikels een plaats te kunnen geven. Erwin Van goethem deed ook een flinke duit in het zakje met een artikel over...jawel neptune! Een vervolg over duikongevallen hadden jullie ook nog te goed dus ook dat kunnen jullie in deze Drietand terugvinden.

Hiermee is mijn bijdrage weer zo ongeveer geleverd. Ik wil U enkel nog veel leesplezier wensen en voor hen die ook tijdens de barre winterperiode blijven duiken of zij die meer geluk hebben en warmere oorden opzoeken : Waar jullie het ook doen, doe het veilig !!

Lidgelden M.D.C. Neptune 2016

140 € voor een duikend lid

120 € voor een student duikend lid

100 € voor een zwemmend lid

20 € voor kinderen

Het lidgeld kan worden gestort op rek. nr.

402-9137089-74

(IBAN BE16 4029 1370 8974, BIC KREDBEBB)

!! VERPLICHT MEDISCH DUIKONDERZOEK !!

Maak er snel werk van

**Je kan voor het onderzoek een afspraak maken met Dr. Vervoort op GSM
nummer : 0477/518595**

**Zijn praktijk is gelegen recht tegenover het St. - Maartenziekenhuis, in de
Leopoldstraat te Mechelen.**

**Vergeet vooral niet je “medische kaart” en duikboekje mee te nemen, zodat de
dokter het strookje kan invullen, waarna je dit zo snel mogelijk aan onze
secretaris dient te bezorgen**

De vroegere alternatieven blijven uiteraard ook geldig :

Dr. Roland Van Den Eede – Heidestraat 8 – 2660 Hoboken – tel : 03 827 57 31

Dr. André Waerebeeck – Lindelei 10 – 2640 Mortsel – tel : 03 448 09 67

Dr. René De Laet – Pastoor Van Tendelostraat 9 – 2260 Nijlen – tel : 03 481 71 01

NEPTUNE

Gegroet Neptuners.

Heel bewust begin ik met deze aanspreektitel omdat we allen lid zijn van duikclub NEPTUNE.

Voor velen zal de naam NEPTUNE wel een belletje doen rinkelen. Voor anderen zal het een vage herinnering zijn uit de jaren dat zij op de middelbare school hun broek hebben versleten.

NEPTUNE is het Frans of Engels voor NEPTUNUS.

Maar wie was nu eigenlijk die NEPTUNUS? Iedereen kent hem of zal zijn afbeelding al wel eens gezien hebben in één of ander boek of tijdschrift. Sommigen onder ons zullen zijn standbeeld al wel eens zijn tegen gekomen op een zonnige mediterrane vakantie. En ieder van ons kent NEPTUNUS wel als achtste en verst van de zon verwijderde blauwe planeet van ons zonnestelsel.

NEPTUNUS is een figuur uit de Romeinse mythologie. Hij was oorspronkelijk de god van de golven en van alle stromend water, later meer bepaald de god van de zee, zoals blijkt uit het feit dat men hem SALACIA, een personificatie van de zilte baren, tot gemalin gaf.

Hij is de broer van CERES (Godin van de akkerbouw), VESTA (God van het haardvuur, eendracht en veiligheid van de staat), JUPITER (God van hemel en onweer), JUNO (Heerseres van de hemelen) en PLUTO (God van de onderwereld). Zijn ouders waren SATURNUS, god van de tijd, en RHEIA.

NEPTUNUS is de Romeinse tegenhanger voor de Griekse zeegod POSEIDON.

Terwijl POSEIDON, de broer van ZEUS, een grote gevreesde godheid was die de stormen op zee veroorzaakte en aardbevingen kon

bewerkstelligen, was NEPTUNUS oorspronkelijk bij de Romeinen veel meer een zoetwater-godheid die zorgde voor de bevoeiing van landerijen.

Toen de Griekse cultuur door de Romeinen werd overgenomen kreeg ook NEPTUNUS de zee-kwaliteiten van POSEIDON.

Hij wordt afgebeeld met een drietand (*), u allen wel bekend, en rijdend op een dolfijn of zeepaard. Met AMFITRITE als zijn echtgenote zien we hem vaak samen, maar niet elke

vrouw in de nabijheid van NEPTUNUS hoeft AMFITRITE te zijn.

Hij werd niet alleen als zeegod, maar ook als god van de paarden en van alle

ruiteroefeningen vereerd. Als zeegod is hij nu eens een geweldige, barse en trotse godheid, dan weer hij, die de door stormen bewogen zee tot bedaren brengt.

(*) Niet ons clubboekse hé

Het is in de zeevaart nog steeds een traditie dat diegene die voor het eerst de evenaar passeren, aan een "ontgroening" ritueel of NEPTUNUS ritueel onderworpen worden. Daarbij komt NEPTUNUS aan boord, een rol die veelal door de bootsman vervuld wordt. Er zijn verschillende vormen van dit ritueel. Voorkomende varianten zijn onder meer dat een dopeling door een (verklede) NEPTUNUS wordt gereinigd nadat hij is ingesmeerd met allerhande smurrie. Vervolgens krijgt men een aan de zee of weer gerelateerde bijnaam en vaak een oorkonde. Het gebruik stamt uit de tijd van de Portugese ontdekkingsreizigers die bij het oversteken van de gevreesde equator hun moed en geloof wilden versterken. In Europa heerste het bijgeloof dat het gebied rond de equator te heet zou zijn om te doorkruisen, en dat iedere tocht naar het zuidelijk halfrond een dodelijke afloop zou kennen.

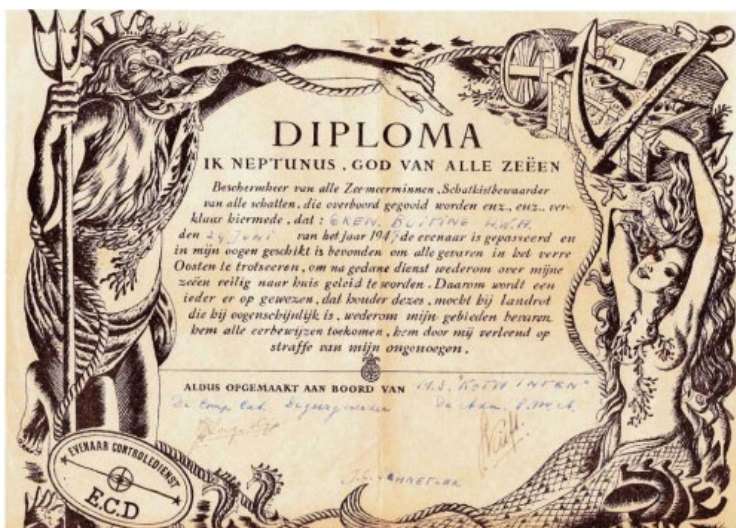

Zo beste Neptuners... Ik hoop dat ik jullie een beetje heb kunnen boeien met dit artikel.

Tot slot nog een gouden raad van NEPTUNUS himself...

Je mag gebruik maken van zijn wateren, meren en zeeën maar met argusogen kijkt hij toe dat jullie deze met respect behandelen.

Water is levensbelangrijk voor ieder levend wezen. Hou je aan de regels en NEPTUNUS zal steeds jullie gastheer zijn.

Van Goethem Erwin
December 2015

Blauwstreep zandhapper, *Gobius strigatus*

Deze gobius is alhoewel prachtig van kleur, toch niet meteen de meest opvallende verschijning op het rif. Nochtans is hun levenswandel erg interessant.

Ik heb met opzet de “meest gangbare” en de gemakkelijkste wetenschappelijke naam gekozen. Er zijn echter nog een aantal synoniemen waaronder deze vis in wetenschappelijke kringen bekend is (*Valenciennea strigatus*, *Eleotriodes strigatus*, *Gobiomoris taiboa*). Systematiek heeft nu eenmaal vele gezichten...

Het leefgebied van deze dieren loopt van de Rode Zee tot de Indo Pacific, wat dus een erg uitgebreid verspreidingsgebied is.

Ze houden zich meestal op in relatief ondiep water op diepten tussen 1 en 10 meter, maar soms worden zij ook nog aangetroffen op diepten tot 25 meter, maar dit is eerder uitzonderlijk.

Ze leven meestal paarsgewijs, maar af en toe kan je ook solitaire exemplaren aantreffen. Ze houden zich steeds kort bij het bescherming biedende rif op waar de rotsformaties overgaan in zandvlakte.

De mannetjes zijn duidelijk herkenbaar aan de verlengde rugvin.

Het zijn typische territorium vissen die hun gebied vol overgave zullen verdedigen tegen eventuele indringers of soortgenoten. Zoals je uit de Nederlandse naam al kon afleiden houden ze zich hele dagen bezig met het happen en zeven van het koraalzand. Het eetbare wordt er dan uitgefilterd en het zand wordt voornamelijk door de kieuwen opnieuw naar buiten geperst, maar steeds in de buurt van een vooraf gegraven hol waar ze zich bij de minste verstoring vliegensvlug in terugtrekken.

Hun Voedsel bestaat voornamelijk uit kleine kreeftachtigen, kuit, en jonge pas uitgekomen visjes.

Volwassen worden zij om en bij de 16 cm lang, al zijn er ook al uit de kluiten gewassen exemplaren gesignaleerd van ruim 18 cm.

Om de 13 dagen gaan zij in hun natuurlijke biotoop over tot paring. Hierbij zet het vrouwtje enkele honderden eitjes af in de gang naar het hol. Het broedsel wordt door het mannetje fel verdedigd. Na twee tot drie dagen komen de eieren uit en zullen de jongen verder opgroeien tussen het plankton.

Duikreis naar de Filippijnen

Zaterdagmorgen 14 november, rond 6 uur 's morgens, stonden 8 Neptuners klaar om te vertrekken in de luchthaven van Zaventem, de ene al wat wakkerder dan de andere. Bas De Roeck, Peter Palmer, Jean Pierre Pepermans, Freddy Van Goethem, Jef Van Royen, Patrick, Matthias en Pieter Verbert. Jonger en ouder, allemaal ervaren duikers, behalve ene, en die werd dan natuurlijk aangeduid als vrijwilliger om een verslag te schrijven. Een vlucht van 6 uur bracht ons in Doha (Qatar). Daar 8 uur wachten, en dan nog een vlucht van meer dan 8 uur naar Manila. Daarna meer dan een uur auto, en een stukje boot in het donker. Voor wie er nog aan twijfelde: de Filippijnen zijn héél ver!

Maar de verplaatsing was wel de moeite waard. We verbleven in Anilao, aan een zuidelijk puntje van Luzon, het grootste Filippijnse eiland. Buceo Anilao is een rustig en comfortabel resort, perfect uitgerust voor het duiken. Er wordt rondgevaren (ook om te duiken) in typische lokale bootjes met 2 vlotters. Het weer was schitterend, watertemperatuur 29°C. Onder water zeer goede zichtbaarheid, weinig stroming, en een enorme variëteit van (vooral klein) leven.

Gezonde koralen, massa's kleine visjes, steennis, hengelaarsvis, trompetvis, schildpad, zeepaardje en dwergzeepaardje, krabben, kreeften, garnalen, en ik vergeet nog veel... Vooral de enorme variatie van naaktslakken viel op, in alle wonderlijke kleuren. De vulkanische bodem was op sommige plaatsen voelbaar warm, en gasbellen kwamen daar uit de grond. Op een andere plaats viel een enorm aantal kleine gele zeekomkommers op. De onderwaterfoto's waren meer dan gelukkig.

Na een week moesten Matthias en Bas vertrekken, de Belgische economie gaan rechthouden. Ze werden uitgewuifd door bezorgde Filippino's, die duidelijk ongerust waren over de risico's in het zwaar terroristische België. Freddy en Jean Pierre bleven nog een week in Anilao. Patrick, Pieter, Peter en Jef namen de boot naar Puerto Galera, een klein stadje aan de kust van het volgende eiland, Mindoro. We verbleven in El Galleon, weer een uitstekend duikresort. Interessante omgeving, omdat we nu niet meer in een geïsoleerd hotel zaten, maar ook een beetje contact hadden met de "echte" Filippijnen.

Duidelijk derde wereld, met mensen die blij waren dat ze aan de toeristen een centje konden verdienen. Onder water vergelijkbaar met Anilao, alleen een beetje ruwer, wat meer stroming, een beetje groter leven: een serieuze barracuda (meer dan een meter), enkele lange slangen, een grote octopus (maar die wilde niet uit zijn hol komen). Het begrip "groot" is hier natuurlijk relatief. Er werd beweerd dat er wel eens een haai was gezien, maar daar hebben we niks van gemerkt. De tweede week was snel voorbij.

Met zes vertrokken we vanuit Manilla voor de héél lange terugvluchten. Samengevat: een aanrader! Vriendelijke mensen, en perfect voor wie interesse heeft voor het unieke kleine onderwaterleven dat daar te zien is. Hopelijk blijft het duiktoerisme een beetje beperkt, en wordt al dat moois niet in snel tempo vernield.

P.s. dat er echt wel héél ervaren duikers bij waren mag blijken uit het feit dat bij sommigen het duikpak dermate versleten was dat sommige onderdelen lichtjes uitpuilden...(zie foto)

Jef VR

BAROTRAUMA'S OF "MECHANISCHE" ONGEVALLLEN (vervolg)

Barotrauma's van de sinussen of neusbijholten zijn een vaak voorkomend probleem. Dit kan zich niet alleen manifesteren bij het stijgen of dalen maar zelfs aan de oppervlakte. De oorzaken kunnen zeer uiteenlopend zijn, verkoudheid, hooikoorts, infecties van de luchtwegen, sinusitis, roken om er maar enkele te noemen.

Het gevolg is een pijnlijk gevoel boven de neus, pijn rond de oogkassen, kan ook een gevoel van "tandpijn" zijn, soms bloederig slijm uit de neus.

Dit is uiteraard allemaal het gevolg van toepassingen op de wet van Boyle en Mariotte, door verstopping in de sinussen kan de lucht immers niet op hetzelfde drukniveau worden gebracht.

De preventie ligt dan ook nogal voor de hand, niet duiken bij verkoudheid, sinusitis of hooikoorts. Als de symptomen zich voordoen tijdens de duik, de duik direct beëindigen. De behandeling bestaat uit enkele weken duikverbod, eventueel met een bezoek aan een NKO arts. Mogelijk is het nemen van antibiotica onontbeerlijk om het probleem op te lossen.

De verzorging van het gebit is eveneens van het allergrootste belang! Tandem die slecht of niet worden onderhouden vormen bijna zeker holten of gaatjes waarin lucht zich kan vastzetten. Deze zal uiteraard ook uitzetten bij het stijgen wat een onhoudbare druk op de zenuwen kan teweegbrengen met alle pijnlijke gevolgen van dien. Hetzelfde fenomeen kan zich ook voordoen bij slecht onderhouden tandkronen of tandvullingen, in dit laatste geval kan het zelfs zover gaan dat de vulling of kroon loskomt. Barsten of exploderen van de tand tijdens het stijgen behoort tot de mogelijkheden!

De enige preventie is regelmatig bezoek aan de tandarts (2 x per jaar...) en uiteraard het dagelijkse onderhoud is ook zeer belangrijk. Na een chirurgische ingreep aan de tanden mag minstens zes weken niet worden gedoken.

Het inslikken van lucht tijdens de duik kan ook voor ernstige ongemakken zorgen. Immers de lucht die wordt ingeslikt zal tijdens het stijgen uitzetten en de maag en/of darmwand uitrekken met darm of/en maagkrampen als gevolg.

De preventie ligt hier nogal voor de hand, vermijd in elk geval het inslikken van lucht. indien dit toch zou gebeuren kan de overtollige lucht worden afgevoerd door boeren of het laten van winden. Herdrukken op 3meter gedurende 15 minuten kan ook soelaas brengen. Eventueel kan na de duik nog een anti-kramp middel worden toegediend zoals Buscopan.